

Fricz Tamás: Az ellenzék kampánya undorító

2026 február 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A FELSZÍN ALATT – A Tisza és a DK a legaljasabb goebbelsi technikákat alkalmazza a kormánypártok ellen.

A kampány kell?s közepén vagyunk. Érdemes áttekintenünk: milyen az a kampány, ami most zajlik

Magyarországon? Politikatudományi szempontból háromféle kampány létezik: önfelértékel?, ígéret? kampány, negatív, ellenségkép? kampány és mocskos, aljas kampány.

Az els?, önfelértékel?, ígéret? kampány legfontosabb jellemz?je, hogy a politikai pártok, illetve a regnáló kormány els?sorban azt kívánja megmutatni a választóknak, hogy a végéhez közeled? ciklusban mit tettek a közjóért, az emberekért, illetve mit szeretnének tenni, ha kormányra kerülnének.

Ebben az esetben tehát a politikai verseng? felek els?sorban önmagukról beszélnek a nyilvánosság, a média, a sajtó, az internet világában, önmagukat próbálják a lehet? legjobb színben feltüntetni a múltat és f?leg a jöv?t illet?en. És ez teljesen normális.

Máris gyorsan hozzáteszem a fentiekhez: természetesen a kedves olvasó is tisztában van vele, hogy a XXI. század húszas éveiben az ilyen típusú kampányok a nyugati demokráciákban már csak az árvalányhajas gondolkodásban vagy kóbor apácák fejében léteznek – igaz, a nem nyugati demokráciákban, egy teljesen más kultúrában, ahol még vannak következményei is a politikások cselekedeteinek, még lehetséges ilyen, mint például Japánban. Európában vagy a tengerentúlon már régen túl vagyunk azon az id?szakon, amikor – elavult szavakkal élve – tisztességes kampányok zajlottak.

Ebb?l a szempontból a magyar rendszerváltás után talán éppen a Fidesz volt az utolsó, amely megpróbált tisztességes, önfelértékel? kampányt folytatni,

mégpedig nem máskor, mint 2002-ben, amikor sikeres négy év volt az els? Orbán-kormány mögött, s a kormánykoalíció vezet? ereje, a Fidesz úgy vélte, hogy az általuk elért eredmények önmagukért beszélnek. Elég, ha ezeket felsorolják, elmondják néhányszor a nyilvánosság el?tt, de nem foglalkoznak az akkori legf?bb politikai ellenféllel, az MSZP-vel (és az SZDSZ-szel), mert erre egyszer?en nincs is szükség, a gy?zelem már kézben van.

Nem számítottak arra, hogy éppen az MSZP és f?leg Gyurcsány Ferenc lesz az, aki b?ven él a negatív, ellenségkép? kampány eszközeivel, s?t ezen túl is megy, és lényegében véve mocskos kampányt folytat (utóbbi jellemz?ir?l lejjebb). Egyfel?l Gyurcsányék ott hazudtak a választóknak, ahol tudtak (áfacsökkentés, adócsökkentés, „nem lesz gázáremelés” stb.), beigérték már akkor f?t és fát – amit 2006-ban megismételtek –, de ezen még túl is léptek, és egyszer?en durva karaktergyilkosságot követtek el Kövér Lászlóval szemben az úgynevezett „köteles beszéddel”, gyakorlatilag egy héttel a választások els? fordulója el?tt.

Ezzel máris belevágtunk a negatív, ellenségkép? kampány leírásába, amelyeket els?ként Gyurcsány vezetésével MSZP követett el a Fidesszel szemben 2002-ben, majd 2006-ban. A negatív kampány lényege, hogy a párt vagy kormány nem önmagáról beszél a kampány során, nem a saját céljairól és terveir?l, hanem a politikai ellenfelének a lejáratása a f? cél, akár ellenzék?l, akár kormányzati pozícióból. Ez esetben megengedett a hazudozás, a szemfényvesztés, a megtévesztés, az ellenfél vagy ellenség igaztalan, tisztességtelen lejáratása, az adatok, tények meghamisítása, és így tovább. Jól láthatóvá vált 2002-ben és 2006-ban az, hogy sajnos a módszer Magyarországon is m?ködik, hat, és elvárásolja az embereket, akik végül rossz és helytelen döntést hoznak a választási voksolás során.

De a legtisztességtelenebb mégis a mocskos, aljas kampány, ami nem pusztán a politikai ellenfél céljainak, terveinek, eredményeinek meghamisításából áll, nem csak hazugságokból ezzel kapcsolatban, hanem ezen túl is lépve a politikai ellenség vezet?inek, jelöltjeinek személyében való totális lejáratása, pellengérré állítása, megalázása, meggyalázása is a politikai eszköztárba került – más szóval a durva karaktergyilkosság –, s?t ez válik szinte a legfontosabbá.

Azt a módszert manapság már szinte a nyugati világ minden szegletében megtalálhatjuk, de mégis, ha ki kellene emelnem egy példát, az az Egyesült Államok lenne, ahol mind 2016-ban, de különösen 2024-ben próbálták minden nemtelen eszközzel besározni, s?t meggyilkolni (!) az ellenzéki elnökjelöltet, Donald Trumpot.

Azt hiszem, nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy a negatív, de különösen a mocskos, aljas kampány vált manapság a „legnépszerűbbé” Európában és a tágabb értelemben vett Nyugaton. A 2025–2026-os magyar választási kampány sem nélkülözi ezeket a jellemz?ket – az ellenzék „jóvoltából”. Ez sajnálatos, de ett?l még tény.

De én már egy sok kampányt látott és átéltem, sőt azokat aktívan végigharcolt ember vagyok, aki 1990 óta mindegyik kampányt minimum nyomon követtem vagy éppenséggel aktív résztvevője voltam azoknak. Ezért talán joggal mondhatom, hogy van összehasonlítási alapom. Ebből kiindulva bizony azt kell mondanom, hogy olyan undorító kampányt, mint a mostani, én még nem éltem át itt Magyarországon. S minderről a Tisza Párt és a DK tehet.

A mocskos, aljas kampányoknak van egynéhány jellemzője, amelyek jól láthatóvá teszik, hogy ide jutottunk. Talán a legfontosabb és mindenekelőtt kiemelendő jellemvonás, hogy a szereplők mindig, mindenben és állandóan hazudnak a nyilvánosság előtt, hogy tudatosan megtéveszték a választópolgárokat, s hogy utóbbiak minden áron és minden módon rájuk szavazzanak. Fontos az is, hogy a hazugságokat az ellenségként kezelt pártokról, kormányról és politikusokról folyamatosan, megállás nélkül, naponta kell hangoztatni, hogy végül az „megüljön” a gyanútlan állampolgároknak.

Fájó, nagyon fájt kimondani, de ezt a módszert – a hazugságok napi szinten sulykolt, állandó szajkózását – nem más találta ki először, mint a nácik „jeles” propagandaminisztere, nevezett Joseph Goebbels.

Ő mondta azt, hogy a hazugságokat állandóan, notóriusan ismételtetni kell, míg végül azokat elhiszi a nép, és ennek megfelelően fog magának pártot, vezetőt, fűhért választani. Ez van.

A mocskos és aljas kampány fontos jellemzői még a következők. A politikai ellenségedről terjessz abszolút egyértelmű tévinformációkat. Ha kell, annak éppen az ellenkezőjét, amit az önmaga állít saját elképzeléseiről. Írd le, mondd el, hogy szerinted mit is akar a párt, s bizonyítsd azt, hogy ezzel az embereket teljes nyomorba taszítja. Az ellenséges párt vezetőit a lehető legmocskosabb módon jellemezd, például elnyitelen testi adottságaikkal. Itt nem számít a valóság, csak a cél: állítsd be őket anyaszomorító gazembereknek, erkölcstelen útszéli csavargóknak, álságos, korrupt, gerinctelen szemeteknek, akik mindenre képesek a hatalomért.

Járasd le őket emberi mivoltukban, állítsd be őket a világ legaljasabb fickóinak, akik megcsalnak hazát, barátokat, párttársakat, mindenkit. Az is belefér, hogy még a külsejüket, egészségi állapotukat se kíméld, vágj át bátran a személyiségi jogaikon, tedd őket nevetségessé minden eszközzel, kíméletlenül, kegyetlenül. Hiszen a cél szentesíti az eszközt.

Használd fel a modern technikákat (MI, montázsok, hamisított felvételek stb.) az ellenséged lejáratására, egyben mindig és mindenkor őket vádold meg azzal, amit egyébként te csinálsz minden erkölcsi korlát nélkül. (Lásd a Tisza-párt MI-dolgait.) Valósítsd meg a post-truth világot, a valóságon túli virtuális teret, amelyben már semmi nem az, ami valójában, és Valóság nevű nagybátyánk tényleg tartósan távol marad tőlünk.

Csak egy aktuális példa. A Tisza Párt elnöke azt állította Bicskén, hogy a gödi akkumulátorgyárban foglalkoztatott Fülöp-szigeteki munkásokat pénz és élelem nélkül szállásolták el, emiatt pedig az állatkertből eltűnt kacsákat és aranyhalakat fogyasztották el, mivel éheztek. No comment.

Meg kell mondanom szintén, szomorú és lehangolt vagyok emiatt. Látva mindazt, ami az ellenzék miatt jelenleg Magyarországon zajlik, félttem a hazámat, tudniillik van egy kis baj mindezzel: az, hogy ha ilyen kampány van, akkor ebből nagyon nehéz lesz kimászni, s egy tisztességes, nyugodt, egymást elviselni tudó országot nagyon nehéz lesz ismét felépíteni.

Az ellenzék viselkedése tehát elfogadhatatlan.

Lehet-e – Nagy Lászlót idézve – káromkodásból katedrális csinálni? Vajon tényleg válhatunk nagy országgá, ha olyan pitiáner módon viselkednek egyesek, mint jelen pillanatban? Lehet-e aljas, mocskos kampány alapján emberséges, jólétre épülő hazát építeni? Kérdezem hangsúllyal: lehet?

A válasz világos: nem, most sem és később sem.

Fricz Tamás - www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló